

AZ UJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTERMI ÉS KÁVÉSIPARI MUNKÁSOK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és

Kiadóhivatal: Dohány u. 84 III em. 30.

Felolvasó szerkesztő:

FARKAS JÁNOS.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díjak:

Egész évre 6 K. Fél évre 3 K.

NYILATKOZAT.

Szaktársak!

AZ UJKOR szerkesztésében való részvételt a jelen számtól átvettem. Kollegáim előtt nem vagyok ismeretlen. Igaz munkás voltam, aki mindig komoly célokért küzdött és ezt többször volt alkalmam bizonyítani.

Ezután is kitűzött célom, a kezeimben lévő eszközzel szaktársaim érdekeit segíteni, előmozdítani.

Felkérlek tehát minden szaktársamat, hogy hozzám, mindaz AZ UJKOR szerkesztőjéhez bizalommal forduljon, mert minden erőmmel azon leszek, hogy úgy az együgyissen, mind az összességén segítsék.

Szaktársi üdvözléttel

Gönczy István

„AZ UJKOR” szerkesztője.

A munkaközvetítés.

Egy olyan aktuális kérdéshez szólni hozzá, amelyet úgy látszik Magyarországon véglegesen letárgyalni sohasem lehet. Ez a kérdés a munkaközvetítés kérdése, úgy látszik nálunk megoldhatatlan marad, mert minden tényező egyetért abban, hogy ezt az ügyet minél jobban összezavarja, összekuszálja. A legnagyobb zavart, az illető államkormányzat csinálja. A kormány már több mint két évtizede, hogy piszkálja ezt a darázsészket, de erélyes kézzel hozzá nyulni nem mer. A cseledőközvetítőkre már 20 évvel ezelőtt kimondták a halálos ítéletet, de nem hajtották végre, mert néhány régi jogot meg kellett volna váltítani.

Az állami munkaközvetítő nem hozta meg azt az eredményt, amit várt tőle a kormány, de nem is válthatik azzá, amivé fejlődnie kellene mindaddig, amíg a különböző közvetítő irodák, társulati meg egyleti munkaközvetítők konkurálnak vele.

Pedig tiszta, leszűrt igazság, hogy az ipari és kereskedelmi munkakeresletre nézve egyedül üdvös csak a jól megszervezett, kiépített állami munkaközvetítő lehet.

Hiába hurcolják ezt a kérdést bizottságok, anketétek, bankettek végig, hiába főzik, kavargják, szűrik, csepegtetik a kis és nagy szociológusok különböző üstjeikben, lombikjaiban, a helyes megoldás csak egyképpen lehetséges, ha azt teljesen az állam veszi kezébe s gyakorolja osztatlanul az állami munkabörze felállításával.

A különböző ipari érdekek képviselve lehetnek ott is, az ellenőrzés szempontjából, de a mai állapotot megszüntetni olyan társadalmi követelmény, amely egyenértékű a kenyérkérdéssel. Elsőrendű szociális feladat ez, s mint ilyent csak az állam az ő nagy apparatúrával s hatalmával oldhat meg az igazságnak, a munkásérdeknek megfelelően. Különböző érdekek az állami egyeduralom ellen, különböző érveket hozhatnak fel, ajánlhatnak más formulákat is, (mint a milyen a paritásos), de az egyedül érdekelt fel, a munkát kereső munkás ítélete előtt romba dől minden teoria, amikor azt mondja: hogy legyen vége minden vásárnak, ami az én börröm fölött folyik, pusztuljanak egyszer s mindenkorra a zsebrákok, a strébrek, az egyesületi kis királyok és bohócok, kik mind az én vállamon akarnak felcsuszni, pusztuljanak, az az ipartársulati zsarnokokcák, az összes elősdiék mind, kik valamenynyien az ember legszentebb jogát, a munkához való jogot teszik könnyű munkanélküli megélhetésük kútfórasaivá.

Különösen mi szállodai, vendéglői és kávéházi alkalmazottak jajdulhatunk fel így a legtöbb joggal, mert amennyi könnyűszerrel megélni akaró ember akad a világon, az mind a pincérek, pincérnők, fel-

irónók s egyéb alkalmazottak közvetítéséből akar megélni.

Teremtett is aztán a közvetítő ipar s az ebből sarjadzott *szakegyesületi, meg ipartársulati intézményes közvetítő szellem*, olyan bakonyi állapotot nálunk, hogy annak kiirtásához nem értekezések, nem ankét, bankett, nem filozofia, nem toll, tinta, vagy élő szó, hanem tüzcsóva, meg vitriol kell, hogy gyökerestül kiirtható legyen.

Mi meg is fogjuk ragadni az első alkalmat, hogy az illetékes helyen *nyomatékosan* követeljük az állami munkaközvetítő olyan kiterjesztését, hogy *mellette semminemű más, akár magán, akár intézményes közvetítő, ne létezhessen*, a zugügynökösködés pedig olyan szigorú közzérészetű ügy legyen, mint amilyen a prostitúció titkos fajtája.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Az Uj kór-ság.

Az Országos Pincér Egyesület hivatalos lapjának a „Szövetségnek” szerkesztője Hanisch Pál ur találta ki ezt a címet, amivel becsületes, tisztán a pincérek érdekében folyó mozgalmunkat illeti. És tőle származik az a válasz is, amelyet ezen cím alatt a Kulturképekre adott. Mi egy cseppet sem restelénk azt az egész választ — ha terünk volna hozzá — újból lenyomatni, hadd látnak azok is, akik a Szövetséget nem olvassák, hogy milyen szellemi nivón áll a pincérek szakszervezetének titkára.

De eltekintve a szellemtől, ilyen utszéről összedett vasok véccekkel, otrombaságokkal, hülye személyeskedéssel útni el olyan súlyos vádak, mint aminöket ellene és a vezetésé ellen felhozhat, azt csak egy oly ember teheti, aki olyan környezetben él, mint ő, aki olyan embereknek ír és beszél, mint akikkel körhelyiségük egyjente megtehl.

A mételey terjesztések az a módja pedig, hogy *bunkósbotot* helyez kilátásba Hanisch ur, ami ösöt az igazat megírjuk róla,

mintha már ismerős eszköz volna előttem. Hiszen a multban is, ahányszor csak a szelhámosokat, családokat, tolvajokat, leekartam leplezni, mindig a bunkósbotot vették elő velem szemben, meg úgy mellékesen a revolvért, a tört, a bicskét is, hogy belém fojtsák az igaz szót.

Hanisch ur kópialt cinikus eljárása azonban ezidőszent nem fog bevalni, a bunkósbottól nem jédukn meg, hanem tolvábbra is folytatjuk a metelyterjesztők elleni harcunkat, sőt kitünő választásait sajtó-bírásg ele is visszkú, tisztán csak azért, hogy alkalmat adjunk Hanisch urnak, nemcsak otromba viccekkel, meg bunkósbottal, hanem igazsággal, tisztességgel, férfias önértékeléssel való védekezésé is.

Most pedig bebizonyítjuk, hogy csak „palik” kellenek a körhelyiségben.

Az országos egyesületben uralkodó rendszer és a kulturképben bemutatott klubélet kiegészítéséül, meg hogy legyen mit letagadni, felhozunk egy újabb olyan esetet, ami fényesen igazolja azt az állításunkat, hogy az Orsz. Egy. Közp. helyiségében közönséges „Pali”-fogást úznek, valóságos zug-kävéházi beugrasszal csinálják a vendéget, hogy a szaktársak eldorbézolt pénzéből maguknak becstelen jövedelmet kovacsoljanak. És ezt nevén Hanisch „közérdeknek!” Pesszög, honyakra, felesleges drága imbiszre elpocsékolat pénzt a picinereknek a közbárá megmenteni a cél, mondja Hanisch ur, és egész öszintén mondja ezt a falusi bakter műveltségű fokán álló tudásának megfelelően.

Mindégy az, hogy ki dorbozolja el ott a pénzt, tag vagy nem tag, a fő, hogy Pali legyen az illető. Ime egy eset:

Az elmúlt éjlekek egyiken, három tagú társaság látogatott fel az egyesülethez. Név szerint: Bodor Pál, Farkas Vince és Neu János szaktársak. A három közül kettő nem volt tag Bodor és Neu. Bodor azért nem, mert mikor az *Ujkor* szerkesztője volt, jelentkezett ugyan tagfelvétellel, de nem vették fel, mert akkor kellemetlen lett volna, ha sürűen közéjük látogat. Most, hogy megvált lapunktól, úgy látszik megváltozott róla a véleményük, mert mint nem tagot is megtűrik, ezt bizonyítja legalább az az eljárás, hogy a nevezetes éjleken, amikor ott említett két társával megjelent, bár ő sem tag, neki megengedték az ott tartózkodást, ellenben Neu János, aki első ízben volt fön, távozásra szólították föl. Neu szaktársunk erre a kiutasításra nem volt elkészülve, hiszen minden klubhelyiségben az az elfogadott szabály áll fön, hogy egyszer-kétszer nem tag is mint ve idég megjeljenhet. Elképzel-

hető, hogy mennyire röstellte a dolgot. Mérgiben-e, — vagy mert jól számított! — hogy a szégyenletes kiutasítást elkerülje, egy üveg pesszögöt rendelt. A pesszög rendelésre a kiutasítási rendelt azonnal hatályon kívül helyezte. — amint ezt már tapasztalásból tudom — minden egyes esetben így szokott történni. Hisz ez „Pali”! Maradhat. Mit mondjunk meg! Roszaliuk azt az eljárást, hogy a nem tagot mielőtt kiutasították volna, nem szólították fel, hogy hogy íratozozzon be, hanem „föluhúzták”, — mint ezt műnyelven a „Pali” kävéházakban szokták mondani, — nem roszálhatjuk, hiszen akkor nem volnának jó üzletemberek. S ha nem volnának jó üzletemberek, akkor hogyan jövedelmezne a körhelyiség, s ha a körhelyiség nem jövedelmez, akkor miöl áldoznának a Hanisch-féle közele! Vagyis: miöl vásárolnának meg maguknak annyi analabéta hülye tagot, amennyi szükséges nekik ahhoz, hogy a hatóság által megkivánt egyesületi forma meg legyen. Tehát nem roszaliuk az eljárásukat, csak konstataljuk, hogy a elugrasszás ismét sikerült. A kis hármastársaság bedölt Eliogott hat mond (6) üveg pesszög, számtalan mennyiségű konyak, néhány nagy à la France, szeparé árjegyzékének megfelelő drága imbisz: stb. stb. Cech?! Mit firtassuk ezt?! Négy-öt évi tagsági díjjal nem áldoztak volna annyit a közérdeknek, mint amennyit így pár óra alatt leadtak.

Ha még ezek után is valaki nem zeng dicsőhimnuszt az Orsz. Egy. Közp. vezetőségnek működéséről, ellenben azt bírálni, gáncsolni is meri, hát az *Ujkor* szívesen, de a borkorcsola, az egy tühretlen ember, bunkósbotot neki!

Margó.

Közös munka.

A szálloda, éttermi alkalmazottak figyelme napról-napra nő mozgalmunk és lapunk iránt. Vegre is rájönnek az emberek, hogy mégis jó, ha ügyünknek van egy olyan szószólója, aki igaz állást foglal el a jövő picinérésének érdekében.

Mindnyájan tudjuk, hogy a picinérését is úgy kell átszervezni, hogy a többi becsületes munkások között is megállhassa helyét. Mi a modern kor picinéri tudjuk, hogy a mi erők meghozhatják azt a rég óhajtott otthont, amely a társadalomnak bebizonyítja, hogy könnyen hangzó picinér nevűnk éppen olyan kellemes lehet a fülnek, mint bármelyik ipari munkás társunké.

Ha az elmúlt idöket nem tudtuk úgy kihasználni, mint ahogy azt kellett volna, most itt van a fiatal generáció, kik az üzletekben a többséget képviselik, ezek

vannak hivatva erős és biztos alapot kidolgozni azok számára, kik a komoly munkának hívei. Rendkívüli eszközökre nincsen szükség, csak az egymáshoz való testvéries ragaszkodás és megértés.

Szaklapunknak főcélja az embereket összetoborozni, hogy aztán a kellő időben javitsunk a helyzetet. Tanuljuk meg, hogy nincs kitöl várniuk, magunkra vagyunk hagyatva, szivtelenségtől körülveve minden oldalon. Minden szakmában volt éremelés, de nagyszállodáink, vendéglőseink, kävésaink ezt nem veszik észre, ök árfelemelésnél egyebet nem ismernek. Összetett kezekkel ezt nem lehet hagynunk. Nem tühretjük, hogy pályánk a teljes megálatlatásnak legyen kitéve.

Komoly idöket élünk és éppen ezen nehéz idök kényszerítettek bennünket arra, hogy nem hagyhatjuk magunkat a teljes kizsákmányolásnak.

Dolgozunk kell, mert bár nincs messze az az idö, amikor szembeszállhatunk azokkal, kik nem vesznek semmibe sem bennünket.

Göncy István

HIREK

A picinerek találkozó helye Csukovits István v. főpincér vendéglője, VII., Erzsébet-körtúr 8. sz. A szakmabelieknek legmegszokottabb helye, ahol a kitünő és olcsó ebéd és vacsorateríték a legmesszebbmenő igényeket is kielégíti.

Az Ujkor lapbizottsága kimondotta, hogy értekezletet a nyári szezon alatt nem tart, szeptember 15-ikére azonban újra összehívja.

Az Ujkor bizalmi férfiai felkérjük, hogy az üzletben történő szerelmes eseteket azonnal jelentsék be a szerkesztőségben.

Akiknek előfizetése lejárt, azokat kérjük, hogy előfizetésüket minél előbb újítsák meg. A lakásváltozást kérjük bejelenteni

Az Ujkor ügyésze dr. Rákos József.

Megnyílnak a tangó-paloták. Nyíladoznak a pesü mulatók. A mindenféle lusszall berendezett és rengeteg raffinériával ellátott paloták tulajdonosai már dörszölik a tenyerüket az előrelátható busás kereset örömeire. De hogy ezek a „Palotás” urak miként járnak el a picinereikkel szemben, arról igazán szegény beszélni. A legnagyobb smuicság, hogy fizetést egyáltalán nem adnak. Néhai jó kollektív szerződés idejében megtudták adni a heti 14 korona fizetést, de hogy az egyez-

Minden előfizető küzdő harcosa közérdekünk előmozdításának.

Szervezkedés és az újság a moderne harci eszköz.

ség megszűnt, azóta leszopták ezt a csekély fizetést is a pincérekől, sőt különböző címeken meg ők szednek el pincérektől azok keresetéből bizonyos részt, nehogy esetleg nagyon is sokat keressenek. Ebben a szegényes állapotban a mulatók pincérei a legnagyobb mérvben el vannak keseredve s nem is igen mernek panaszkodni, mert szerencsétlenségük, hogy a Tanqós-paloták urai nem igen válogatós pincérek alkalmazásánál, ők nem sokat adnak képzettségre, egyéni körülményekre, multra, bánják is ők, tanulta-e valaki ezt a foglalkozást vagy nem, a fő, hogy ingyen dolgozzon. Így aztán előáll az a helyzet, hogy egy ilyen mulatóban össze van keverve a szakképzett pincér mindenféle más egzisztenciákkal, összehoztortt egyénekek, akik a pályát ott kezdik meg, s akikkel összetartásról, egyetértésről természetesen beszélni sem lehet, hiszen örülnek ezek, hogy az élet viharától úzve, végre a Palotás urak jóvoltából a pincéri pályán menedéket találtak.

De azért a *szakképzett pincérek* mégis jobban a sarkukra állhatnának s nem kellene mindent elnyelni. Kissé több önérték, valamivel nagyobb mérvű megbecsülése saját szakmájuknak, egy kis akarás és akkor a különben könnyen riazodó palotás urak hajlíthatók lesznek, a belátásnak lejáról is akkora fokára, hogy egészen ingyen még sem kívánják alkalmazottaik csak hasznót hajtó munkáját.

Reméljük, hogy ebben az évben meg fognak mozdulni a mulatók pincérei is, és igyekezni fognak maguknak fizetést és jobb bánásmódot kivívni.

Róna Ferenc tudatja az összes ösmeréseit, szaktársait és jóbarátait, hogy testvérbátyja, a hívósvöjgyi üdülotelep főpincére, **Róna Sándor** tiszthelyettes, az I. és II. oszt. vitészégi érem tulajdonosa, a Magurahegy elfoglalásánál ellenséges golyóelő szíven találva folyó hó 11-én hősi halált halt.

Munkástársait is zsarolja. A fővárosi pavillon főpincérről *Vászozsikról* olyan panasz hangzik, ami a legnemtelenebb az összes zsarolási módszerek között. Vannak emberek, akik mániakusan üzik a megvetendő keresetmódok aljasmál aljasabb fajtáját és boldogok, lelki gyönyörű élveznek, ha a tisztességgel, karakterrel, becsülettel lelkismerettel össze nem egyeztethető módon egy pár koronát kereshetnek. De ezek között is a legmélyebbre süllyed az az ember, aki munkástársát lopja meg, vagy a mint azt *Vászozsiki tette*, hogy az összes, egy alkalommal alája rendelt kisegítő munkástársait zsarolta meg. A megsarolt szaktársak következőképp adták elő nekünk az esetet.

Vászozsiki mellett egy banketet szervi-

roztak. Mint ilyen alkalomkor szokás, a menükártyán kívül a vendég fizeti még azon apróságokat, ami a menüvel nem jár együtt, tehát minden vendég fizet még valamit és így a főpincér minden vendégtől kap borravalót. De a szervizelő éthordók csak a rendezőségét kaptak összesen (100) száz koronát, hogy azt osszak el maguk között. Az összeget Vászozsiki kapta kézhez, hogy adja át az éthordóknak. Vászozsikit ekkor elfogta a zsarolási mánia és munkástársainak járó száz koronából visszatartott magának (20) husz koronát. **Boldog volt, hogy a száz koronából lecsiphetett huszat.** Nem törődött azzal, hogy szegény robot munkát végző emberektől vette el keresetük egy részét ez a *generál főpincér, aki sajátos és sajnálatos viszonyaink révén olyan helyzetben van, hogy négy-öt üzletben tart főpincért, kik az ő pénzével dolgoznak és huztólük olyan uzsorakamatot, hogy a büntető törvénykönyv uzsoráról szóló paragrafusait újra kellene megalakolni, a büntelést tiszterre maximalni, hogy kellőképp büntetni lehessen az ilyen vérszopót. És mégis pályázott munkástársai pénzére. Elvett tőlük husz koronát.* Mi nem ítéltjük el a börtönre, csak átadjuk az újból ébredő munkás öntudat emlékébe, annak idején visszafogunk emlékezni reá.

LEGUJABB.

Szaktársak!

„*Ujkor*” a Ti lapotok.

„*Ujkor*” mindent megír.

„*Ujkor*” mindent megtorol, küzd érdekeitekért, magáév teszi sérelmeitek, ezt orvosolja, és magán, vagy testületi érdekeitekért mindenhol sikra száll, ahol kell helyt áll.

„*Ujkor*” mögött ma már nagy tábor áll, mert ez nem csak ügy, hanem mint szervezetünk ellenzéki pártjának hivatalos lapja, szervezkedési eszköz is. Nem azért áll fönn, hogy magánemberek kereseti forrását képezze, hanem azért tartjuk fönn, hogy egyesületi életünk megújítására irányuló szervezkedést a lap körül csoportosítsuk.

Mint ellenzéki pártnak, nincs más bázisunk, mint ez a lap.

Ez fedezékünk, fegyverünk, és zászlónc. Aki hive a pincérek előhaladásának, szükségét látja, hogy érdekeinkre, vigyázzunk helyzetünkön javítsunk, *az belép „Ujkor” előzetes közlé, hogy anyagi támogatásával megkönnyítse munkánkat.*

Farkas, kontra Keszei sajtóper főtárgyalása közeledik. **Farkas** János lapunk felelős szerkesztője és **Keszei** Florián az Orsz. Pincér Egy. elnöke között folyamatban levő sajtóper főtárgyalása közeledik. Most folynak a tanúkihallgatások és a közéletjövőben egy pincérek közéletére mélyen bevilágító főtárgyalás érdekességeiben lesz ismét részünk.

Nagy Dezső és a hozzáink intézett leveleit átírt **Kleman Józsefet** és **Klauber Gyula** szaktársakat üdvözöljük és örülünk annak, hogy amint levelükből olvassuk, kézséggel csatlakoznak küzdelmes harcunkhoz.

Helyreigazítás. Lapunk múlt számában egy hírt közöltünk **Andor** Adolfról és téves híradás folytán azt írtuk, hogy meghalt. Most örömmel értesülünk arról, hogy él, bár egyik lábát amputálták és az Arénauti 135. számú hadikórházban van ápolás alatt.

Nemzetközi Hálókocsi társaság étkező kocsiainak éterem főnöke **Kurtz Béla** pincér volt. Ma diszesen hangzó címet visel és valószínű ez a magas cím szállt a fejébe, mert már ellejelette pincér mivoltát, a hatáskörébe tartozó személyzettel mint pl. főpincér éthordó, szakács olyan basáskodó magviselettel tanusit, nintha legalább is ő volna a vasutminister. Kurtz Béla ur talán bosszut akar állni a pincérségen, hogy az embereivel kapca módjára bánik, vagy talán azt hiszi, hogy azzal érdemeket szerez, mikor pincéreket fizetés nélkül tud felhajtani milliómos gazdáinak. Még eljön az idő, mikor Kurtz Béla ur mint a pincérmunkás elnyomóját megfogjuk bélyegezni. Csak dolgozzon Kurtz úr szorgalmasan, embereinek szívia tovább a véré, majd ha eljön a tett ideje, meg fogunk találkozni és addig szegénykezzen, hogy maga is pincér volt.

Schutz István Budapesten, a Balaton kávéház főpincére, kéri **Németh István** pincért, értesítse hollétéről.

Egy jász vendéglős brutalitása. **Oláh Gyárfás** ez a titkált ur. Alig íródik meg az egyik brutalitása, máris követi azt egy másik. A múlt hetekben összevert Zilber Zsigá fiatal éthordó szaktársunkat, ez az ügy még a járásbíróaságon van, rövidesen tárgyalásra kerül. Most egy egészen kis tanuló fiut kinzött össze baromi módon. A kis fiut fülénél fogva emelgette az ég felé, úgy kinezta a szegény gyermeket.

Laptulajdonos: **GREGORITS ISTVÁN.**

Szerkesztő: **Göncy István.**

Az Orsz. Egyesület ellenzéki pártjának hivatalos lapja.

Kiadja az ellenzéki párt.

Berkovits Károly

hektograph, éttermi, kávéházi
és cukrászdai cikkek raktára

Budapest, VII., Sip-utca 5. sz.

◇◇ TELEFON: 106—07. ◇◇

TÖRLEY

NAGY IGNÁC

szőlészeti és
pincelészerelési
cikkek szaküzlete

Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű
pincelészerelési cikkekben: sz. m. borszivattyúk,
szűrőgépek, hordószőlők, pasteurizáló ke-
szülékek, palackok, paraüdögök, cimkek-
ben stb. Kiváló készítmény!

PAITZ (BEITZ) JÁNOS

müesztérgályos, dákö, tekeasztal
és elefantsont-tekegolyó-gyár

BUDAPEST, VII., Akácfa-utca 55.

TELEFON 81—30.

Raktáron tartok teljes kávéházi- és vendéglői-
berendezéseket, új és használt állapotban.

Elvállalok biliárd asztalok behuzását helyben és
vidéken, raktáron tartok I-ső rendű biliárd posztót
ugyszinten veszek kávéházi- és vendéglői-beren-
dezéseket a legmagasabb árban.

Gróf Esterházy Ferenc

uradalmi pezsgőgyára, Tata

LAKODALMAS... szőlő üdítő szőlő
A. DOMAS... savanyú kás (szőlő)
BILLIKOM... szőlő Esterházy
VIN NATURE... igazi szőlő

Vezérképviselő: **Grosz Bernát, V. ker.
Rudolf-rakpart 8. sz.**

MATTONI FELE
GISSHÜBLER
szőlészeti és
SAVANYÚVIZ.

MATTONI HENRIK Budapest, Teréz-körút 38.

Legjobb asztali és
üdítő ital — Kitűnő
hatásnak bizonyult
köhögéssel, gégeba-
joknál, gyomor- és
hólyaghurtnál. —
MATTONI HENRIK
Karlsbad-Budapest.

NOVÁGH KÁROLY

Alapít-
tatott
1867

TELEFON
2-8

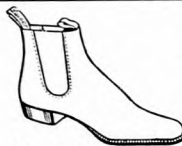
Mű- és DISZMŰ BUDAPEST IV., Egyetem-u. 3.
ESZTERGÁLYOS (a "Lakosszentpál" szobában)

Ajánlja gazdagon berendezett raktárát tajték- és borost-
tyánkó dohányzószekekből, továbbá nagy választékát ele-
fantsont-tekegolyókból, kávéházi felszerelésekből, ugymint
Lignum Sanctungolyók és bábukból, setabotok stb.-ből a
lehető legelőszörű árak mellett.
Javitások a legelőszörű ár-zámítás mellett elfogadtnak.

Kit pártoljunk? Szaktársak!

Ahol csak lehet, a borhoz
vagy a pezsgőhöz mindenkor

Krondorfi savanyúvizet
szolgálunk fel. *****

Kézi
m

Arjegyzék
ingylen.

Ha jó és olcsó cipőt akartok
vásárolni, úgy menjétek a
Mojzsikhoz
Király-utca 46. szám alatt.

KARPF KÁROLY

tekeasztal szerelő és áthúzó
Tekeasztal áthúzásokat vidé-
ken is elvállal.

BUDAPEST, VIII., Örmény-utca 1.
Telefon József 45—83.

LITCKE

Pincérek figyelmébe ajánljuk HERMANN GYULA férfi szabót,

ki már 23 éve csak a pincérek
szabója, készítő üzleti ruhákat, mér-
ték utáni megrendelést. Minden-
féle üzleti ruhák kölcsönbe
kaphatók!

VII., Erzsébet-körút 12. (f. elemélet)

Csak a szaklapunkban hirdető cégek áruit ajánljuk és vásároljuk.